

Maribor. V tukajšnji bolnici je po dolgotrajni in mučni bolezni, prevedena s sv. zakramenti, dne 21. t. m. umrla zasebnica Hrašovec Marija mlajša iz Milnske ulice štev. 37.

Guštanj. V letošnjem predpustu bodo menda samo štiri poroke. Med njimi se pripravljata na poročni dan ženin Anton Petrač, agilen ud Prosvetnega društva in cerkveni pevec, in nevesta Marta Glavar, kuharica pri g. Šolskem upravitelju. Bog živi vrli par! Umrlo jih je že 11, med njimi se je preselila v večno družbo dobra članica Marijine družbe. Prosvetno društvo vprizarja igro za igro, tako da ima dobra mladina dovolj razvedrila in zabave. Na Strážškem vrhu pa mladina pleše nedeljo za nedeljo. Čudno, da starši vse to pustijo!

Sv. Barbara v Slov. goricah. V nedeljo dne 17. februarja je bila v Zimici pri Sv. Barbari v Slovenskih goricah v gostilni g. Šaupera gasilska veselica, katera se je nekaj časa vrtila v najlepšem redu in miru. Okrog 11. ure zvečer je prišla pred gostilno pijana družba in izzvala z gosti prepir. Ničesar hudega sluteči gasilec Konrad Polanec je stopil med prepirljivce in jim rekel s prijaznimi besedami: Imejte mir in pametni bodimo! V tem hipu je počil strel in Polanca smrtno zadel, da se je zgrudil na tla in je par minut nato izdihnil. Strel je oddal Martin Strakar, posestnik v Zimici, katerega so orožniki zaprli. Pokojni Konrad je bil vesel in šaljiv človek ter ni storil nikomur nič žalega. Zapušča bridko jokojočo ženo in enega nepreskrbljenega otroka. Žalujejo ženi in sorodnikom kakor tudi gasilskemu društvu, ki je izgubilo svojega trobentača, naše najglobokoješe sožalje!

Sv. Barbara v Slov. goricah. Kmetijski tečaj, ki nam ga je priredil sreski kmetijski odbor, se bliža koncu. Hvaležni smo za lepa predavanja, ki smo jih slišali; upamo, da bodo nauki padli na dobra tla in rodili lepe sadove. Volilne imenike smo pregledali in vložili številne reklamacije. Zanima nas politika danes bolj kot kdaj prej, ker sta gospodarstvo in politika tesno združena in smo ravno zaradi

Krvno, kožno in živčno bolni dosežejo z uporabo naravnih »Franz Josefove« grančice» urejeno prebavo. Specialni zdravnik silnega slovesa spričujejo, da so z učinkom staro preizkušene »Franz Josefove« voda zadovoljni v vsakem oziru. »Franz Josefova« grančica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

politike prišli gospodarsko tako na kant. — V Zimici se je zgodil težek uboj. Ustreljen je bil mlad družinski oče viničar Polanec. Vse pomiljuje ubogo vdovo z otroci. V Žikarcah je umrla skrbna gospodinja Nerat. Mistili smo, da ne bomo imeli gostij, pa smo se zmotili. Osem parov je na oklicih, naj jim bo srečen zakonski stan. Naši Korenjanji imajo pogoste požare. Tudi takšni se najdejo, ki radi ponoči namesto lisic po kure hodijo. Tako so obiskali ti uzmoviči tudi našega pismonoša in mu pobrali precej kuretine. Praviijo, da smo se rešili nagobčnikov, ki so nam jih JNS nadeli. Ob priliki se homo pogovorili kaj več!

Sv. Jurij v Slov. goricah. Poročilo se je pri nas več parov, med njimi je imel poroko Jozef Verbošt, dolgoleten član Marijine družbe in bivši cerkveni pevec. Gospod župnik Ivan Bosina je imel v cerkvi lep nagovor ženinu in nevesti; cerkveni pevski zbor je zapel lepe pesmi. Na tej gostiji se je nabralo za novo bogoslovje 60 Din. Posnemajte!

Sv. Jurij v Slov. goricah. Neizprosna smrt grabi tudi pri nas prav pridno, zaenkrat le bolj po starejših župljanih. Iz Jurjevskega dolo smo že to zimo kar tri pokopali: Antonijo Ornik, Andreja Partlič in Marijo Lorber; iz Malne Tomažič Simona, iz Zitanic pa viničarja Zunka. Sedaj pa je naglo pobrala smrt v 69. letu življenja pridnega viničarja Janeza Ober iz Partnja. V nedeljo dne 10. februarja je še bil pri službi božji, prihodnjo nedeljo dne 17. februarja pa je že ležal na mrtvaškem odru. Za influenco je še pritisnila pljučnica in bilo je po njem. Bil je eden od onih pridnih viničarjev, ki se niso mnogokrat selili, saj je bil pri enem gospodarju 16 let. To je pač znak neodsebojne zadovoljnosti med gospodarjem in nameščencem. Pred poldrugim letom se je v drugič poročil, sedaj zapušča žalujočo ženo. Bil je tudi naročnik »Slovenskega gospodarja«. Želimo si pač mnogo takih poštenih in

treznih viničarjev, kakor je bil on. Nad vsemi t mi umrlimi se se v polni meri izpolnile besede sv. pisma: zemlja ti bo rodila trnje in osat in v potu svojega obraza boš jedel kruh, dokler se ne povrneš v zemljo, iz katere si izšel Vsem preostalim naše iskreno sožalje!

Gočova. Mladenič in posestnik Čeh Alojzij se je poročil dne 18. februarja z mladenko Marijo Čeh iz sosednjega Biša. V kratkem bo gostilja pri Krambergerjevih; nevesta bo odšla za gospodinjjo v Skringore, občina Sv. Urban. Daj jim Bog obilo sreče v zakonu. Res jih še mnogo čaka na 7. zakrament. Zaradi denarne krize se pa je nekam zavleklo.

Plešivec. Koncem meseca oktobra lanskega leta je nas zapustila bivša šolska upraviteljica Štefka Stopar, ki je odšla na novo službeno mesto v Ljubljano. K nam pa je prišla druga učiteljica iz Ljubljane. — Vabimo vse poštene Plešivčane, da si naročijo najboljši tednik »Slovenski gospodar«, ki tako neustraheno brani siromašni kmečki stan ter nam prinaša različne novice in dopise iz vseh strani. — Radi krize je malo porok, nekaj pa je divjih zakonov. Upamo, da se bodo pristojne oblasti zganile in javno pohujšanje odpravile! Otroci iz takih zakonov se potičejo po svetu, seči in drugim v nadlego. Tudi pri nas se zbirajo člani za bratovščino jeruzalemskega osla. Sedaj v zimskem času je to društvo sicer propadlo, na spomlad bo spet oživele. Zima nam ni prizanašala, imeli smo snega večsih čez glavo, mraza pa 12 stopinj C pod ničlo in še več.

Križevci pri Ljutomeru. V začetku meseca februarja t. l. se je na seji naše občine dovolila ta-le podpora: »Sokolca«, ki šteje 13 članov, 4000 Din, gasilski četni, ki šteje nad 300 članov, 2000 Din.

Sv. Lenart pri Veliki Nedelji. V torek dne 19. februarja smo pokopali 80letnega Gregorja Prejac iz Bresnice. — Pretekli četrtek zvečer so neznanji vlomilci vlomili v klet Ivana Megla, posestnika v Cvetkovcih. Odnesli so mu okrog 80 litrov vina in manjšo količino domačega žganja.

Ptujska gora. Komaj čakamo trenutka, ko vsak teden enkrat pismonoša zapiska na piščalko: Halo! »Gospodar« je tu! — Poročati imam, da je v pretečenem letu bilo rojenih

so bili ponujali 2 tisoč cekinov, da bi morilcu podaril življenje. Fant je pa denar odklonil in ponosno zapustil sodno dvorišče, na katerem je bil izvršil smrtno obsodbo. Letalec pravi, da so Afričani v svojem preprostem naravnem življenju najsrečnejši ljudje na svetu. Malo utegne imeti res prav!

Leta 823 so zažgali meteorji (kamenje izpod neba) na Saksonskem v Nemčiji 35 vas. Kitajska poročila trdijo, da je ubil 1. 611 kameni dež iz vsemirja 10 ljudi. Leta 1511 je padlo na zemljo iz neba v Cremi 4. septembra 1000 kamnov, od katerih so tehtali nekateri 100 funtov (funt

Presenečeni graničarji so zvedeli, kam so se obrnili tobakarji, so jim sledili v šume za Križanjim vrhom, kjer je zmanjkala vsaka sled. Bilo je, kakor bi jih bila pogoltnila zemlja in jih skrila pred zasledovalci. Tako se je tudi zgodilo v istini.

Tobakarje je sprejela, že opisana podzemeljska jama, katero so pretvorili v nikoli odkrito veliko skladišče. Tamkaj gori na vrhu in ne predaleč od Sotle je skrivala skrivnostna kapniška jama na desetine najtežjih punkljev vsake vrste duhana. Iz tega skladišča je bil namenjen po dobro premišljenem potu za priproste ter boljše pušače od Brežic do Celja. Iz te jame so bila izdana navodila ter povelja za štajerske in hrvaške tobakarje.

Kedo je odkril podzemeljsko zavetišče ter ga izbral za osrednje skladišče tobakarske organizacije, o tem molčijo zgodovinsko zanesljivi zapiski. Ustno ter ljudsko izročilo trdi z vso sigurnostjo, da je bil Vinko Lapuh iz Sromelj odkritelj ter tobakarski glavvar kapniške jame, ki se skriva tako na samotnem in bi še nudila danes pred zasledovalci varno skrivališče.

Prepovedane tobačne zaloge je bilo treba razpečati previdno od pušača do pušača. Prodaja na drobno je bila tolikokrat združena s še večjimi opasnostmi nego tihotapsivo na debelo. Financarji so stikali za prepovedanim duhanom po hišah in pušač se je moral izkazati, če je kupil to zlahtno zel na dovoljen način. Pušenje, zvečenje ter njuhanje prišvercane robe se je vršilo potihoma in ravno stroga prepoved je imela nekako posebno privlačnost ter tajno moč, ki je ustvarjala iz tobakarjev in pušačev eno družino. Krog kadilcev se je širil radi prepovedi.

Privada zvečenja ali čikanja je gotovo mučna. Traja precej dolgo, predno je kmečki fantin toliko prepojen z nikotinom in utrjen napram temu strupu, da ga lahko štejem med čikarje. V taistih starih cajtih se je vadila podeželska mladina zvečenja ob prostem času na bolj skritih krajih v celih večjih skupinah. Fant, kateri ni bil izvežban čikar, ni spadal v fantovsko družbo in tudi ni smel na voglarenje ter nočni kresenje.

Tedaj se je požvečilo dobro tri četrtine tobaka več nego popušilo.

27 malčkov, 7 fantkov in 20 deklic. Božja dekla smrt jih je pokosila 22. Iz tega vidimo dosti slab napredek, je pač kriza, ki zmiraj trobi v rog pomanjkanja. Letošnji predpust je pri nas žalosten, ker ženini in neveste sedijo za pečjo ter prepevajo ono znano: »Prišča bode pepelnica, ostala bom samica.« No, pa naj bo! — Društveno življenje je precej živahno, saj je pri nas toliko društev, da si jih ne upamo posamezno naštevati. Nekatera so taka, druga drugačna, nekatera slaba. Rad bi naredil konec, a ne morem, ker še imam eno posebno točko, na katero ne smem pozabiti. Precejšnjo vlogo igra bratovščina jeruzalemskega osla, ki ima dokaj članov. Imamo jako veliko cerkev, v kateri imajo prostora tudi najbolj »bogaboječja«. — Stari možakarji imajo tudi svoje pomenke. Sosed pravi sosedu: »Ti, čuješ! bral sem v »Slovenskem Gospodarju«, da bomo si voliti. Ali res? Čudni časi!« Najbolj boš napravil, če si naročiš »Slovenskega gospodarja«. Vsak teden ga boš dobil, stane pa samo 32 Din za celo leto; iz njega boš zvedel vse novice, tudi o volitvah in kako moraš voliti. Sedaj pa le hitro h gospodu župniku po položnico, on jih gotovo ima v zalogi! Ali pa h g. organistu, tam jo tudi dobiš! Tako si pa kar hitro naroči, pa tudi mnogo drugih pripelji s seboj. Tako naprej! Po dobrem čitvu pošlane človek korenjak!

Sv. Janž na Dravskem polju. Tukaj se je poročila pridna mladenka in dobra Marijina družbenica Amalija Germ, po domače Lešnikova iz Loke. Izbrala si je vrlega ženina, Oskarja Koren, posestnika v Radvanju in ključavničarja pri železnici. Kot članici Marijine družbe so nevesti zapeli v cerkvi pristrčno slovo. Novoporočencema želimo sreče in božji blagoslov!

Podova pri Račah. Od nas malokedaj prodre kak glas v širni svet. Sporočiti pa moramo, da na prosvetnem polju živahno delujemo pod vodstvom gospe učiteljice Lešnikove. Nabavila je šolski oder in kulisce, kjer se izobrazuje odrasla kmečka mladina. Imeli smo že več lepo uspelih iger kakor: »Pri kapelici«, »Veseli dan, ali Matiček se ženi«, »Razvalina življenja« in druge. V nedeljo dne 17. t. m. pa so igrali naši fantje in dekleta »Stari greh«. Čisti dobiček so namenili v prid gasilnemu društvu v Podovi. — Smrt je tudi nas obiskala, posegla je najprej v zakonske vrste. V

nedeljo dne 10. februarja smo spremili k večnemu počitku na farno pokopališče v Slivnici 71letnega Janeza Fingušt, posestnika v Podovi. Zapušča ženo, dva sina, kojih eden je v Ameriki, in eno hčer. Teden dni pozneje pa je smrt ugrabila petim hčerkam in možu skrbno mamico Nežo Čelofiga, posestnico v Brezulah. Bodi obema lahka domača zemljica, žalujočim naše iskreno sožalje!

Brezole pri Račah. Kruta smrt nam je ugrabila skrbno, marljivo in pobožno gospodinja in mamico Nežo Čelofiga v Brezulah, roj. Petek, v 53. letu starosti. Svojo bolezen jetiko je Bogu vdano več mesecev potrpežljivo prenašala, dokler je dne 16. februarja mirno v Gospodu zaspala. Rajna je rada pristopala k mizi Gospodovi, dokler je mogla, in zato je njej tudi pred zadnjo uro bil Gospod milostljiv. Čitala je rada nabožne knjige, zlasti tudi »Slov. gospodarja«. Njen zakon je Bog blagoslovil s petimi hčerkami. Kinčala je tudi rada kapelice in božje podobe. Draga žena in dobra mamica, izprosi nam veselega svidenja nad zvezdami!

Šmartno na Pohorju. Za smučarje je bilo letoš tukaj zelo ugodno. Glavno smučanje je bilo dne 10. februarja; udeležba je bila ogromna od blizu in daleč. Sedaj smo se pa rešili hude zime in snega, nastopili so res topli dnevi, torej zaenkrat s smučanjem konec. — V zakonski stan je stopila gđ. Ivana Pečovnik, cerkvena pevka v Šmartnem, ter poročila Korosec Jerneja iz Zgornjega Prebukovja, oba iz ugledne hiše. — Za pošlovodja pomožne pošte Sv. Martina na Pohorju je bil zopet nastavljen že dolgoletni vodja iste, g. Vorša Leopold. — Lastno trgovino z mešanim blagom v Šmartnem je odprl ter dobro založil v prostorih poprejšnje dolgoletne trgovine g. Leopold Vorša gospod Ivan Bukovnik, brat gospe Rasteigerjeve iz Slovenske Bistrice. — »Slovenskega gospodarja« prav radi čitamo; naročnikov imamo lepo število, prihajajo še pa vedno novi, za kar gre zasluga odličnim možem. Tako le naprej! — Radi krize imamo jako malo porok.

Dornova pri Ptuj. Predpust je čas, ko mislijo mnogi na ženitev in gostijo. Mnogi samo mislijo, nekateri pa si to stvar v resnici privoščijo, kar v današnji krizi prav za prav ni nobena šala. Zato imamo dosedaj pri nas šele štiri pare. Vrl fant iz poštene kmečke hiše

Golob Franc si je izbral dobro in pošteno kmečko deklo Marjeto Čuš, katera se bo sedaj preselila na njegov dom. Posestniški sin Meško Ivan, po poklicu kovač, je tudi rekel odločno: hočem, ter šel na lep posestniški dom neveste Jerice Belšak. Iz naše vasi sta šli dve deklet. Vsem tem parom želimo obilnega blagoslova iz nebes in vse najboljše v novem zakonskem stanu!

Štrigova pri Ljutomeru. V nedeljo dne 17. februarja se je obhajal po vsem Slovenskem in Hrvaškem, oziroma po vsem katoliškem svetu, papežev dan. 13 let je prešlo dne 12. t. m., od kar je bil kronan modri vladar katoliške vere in Cerkve. Za to slovesnost so se pripravljale vse katoliške organizacije. Tudi v Štrigovi nismo spali. Prav požrtvovalno smo delali, da bi se izkazali na odru. In na ta dan smo vsi prejeli pri prvi sveti daritvi Jezusa. Po sv. maši smo vprizorili za starejše igro z imenom »Živel papež« v Katoliškem domu v Štrigovi. Slava Bogu, kilčemo sedaj, ker z njegovo voljo in po njegovi pomoči smo igro dokončali brez napak. Pred igro je zaspiral križarski tamburaški zbor cerkveno himno: »Povsod Boga«. Po igri je bilo zopet par cerkvenih in narodnih pesmi. Gledalci so bili po igri dobre volje. Zahvala gre g. župniku Juraj Horvatoviču, društvenemu voditelju. Za pustne dneve bomo priredili zopet eno igro. To bo nekaj za smeh, zato ne zamudite prilike vsi, ki spadate k Štrigovi!

Gotovlje. Pri nas se je vršil dne 22. februarja pogreb domačega gospoda župnika M. Agreža, ki nas je zapustil za vedno po niti dveletnem pastirovanju. Pogreba, katerega je vodil g. celjski opat P. Jurak, se je udeležilo 36 duhovnih sotovaršev, učiteljstvo s šolsko mladino in domači farani. Zalostinke je odpelo gotoveljsko pevsko društvo. Rajni gospod je župnikoval dolgo vrsto let na težavni Mariji Reki in se je preselil pred dvema letoma v prijazne Gotovlje, da bi se na bolj stara leta nekoliko odpočil od težav in križev hribovskega pastirovanja. Ni bil deležen zaželjenega oddiha, ker je začel v nižavi kmalu bolehati na tuberkulozi, ki mu je pretrgala n't življenja. Gotoveljčani se bomo spominjali blagopokojnega gospoda župnika v molitvah, da se mu nekoliko oddolžimo za duševne dobrote, katere nam je delil v obilni meri kot župnik.

Ko je začela grmeti proti čikanju s priznic celo duhovščina, so bili tobakarji še na boljšem.

Baš na čikanju je podla vzgled, kako se ne da s silo in z javnim besednim bičanjem zatreti ter iztrebiti nobena nečedna ter zdravju škodljiva razvada.

Slednjič in primeroma v kratkem času je prišlo tako daleč, da so tudi duhovniki začeli pušiti in predvsem pa njuhati. Njuhanje je bila v dobi procvita tobakarjev najbolj imenitna izmed treh tobačnih razvad. Minula so desetletja, predno je potolklo pušenje njuhanje in si priborilo v taboru tobaku udanih prvo mesto.

Iz ravnokar v spomin poklicanega lahko uvidi vsakdo, da je tobakar svojo robo lahko prodal. Odjemalcev je bilo dovolj in so bili opredeljeni v tri vrste.

Brihtni Vinko Lapuh je pokazal tobakarjem nova pota razprodaje tobaka. Krošnjarjenje s prepovedano tobačno robo je bilo prepočasno in preveč tvegano. Lotiti se je bilo treba trgovanja s tobakom ob takih prilikah, ko so bili ljudje zbrani v množicah in je tedaj tudi oko postave manj bedede.

Najugodnejše prilike za preslepitev financarjev so bili sejmi in božja pota. Iz tobakarjev so se ustvarile skupine mešetarjev, ki so mahnilo zdaj na ta pa zopet na drugi večji sejm. Za glasne živinske barantače se ni zmenil nikdo in najmanj finančna oblast. Na sejmih so se zalagali kmetje na prav nedolžen način s vsakojakim duhanom.

Ko se je enkrat obneslo razpečavanje švercanega tobaka iz zalog na posameznike na živinskih sejmih, je bil za tobakarje samo še en korak do romarskih shodov po naših slovitihih božjih potih.

Tobakarji so si nabavili nekaj molitvenikov, podobnic, rožnih vencev, svetinjic in razne druge poceni drobnarije. Kramarsko blago je bilo postranskega in občinstvo vabečega pomena, glavno je bil tobak. Tobakarski kramar je kšeftaril na dvojen način. Ljudje so koj znali, kateri kramarji so tobakarji in kedaj mu bo vrnil poleg božjepotnega spominka še pakelc tobaka.

(Dalje sledi.)

= ½ kg). To kamenje je ubilo ne samo ptice, ovce ter ribe, ampak tudi enega človeka.

Največji fotografski aparat

so dogotovili pred nedavnim v Ameriki. Velik je kakor hiša in so delali na njem ravno tako dolgo, kot bi gradili stanovanjsko hišo. Aparat je dolg 22 m in tehta 14 ton. Rabili ga bodo za izdelavo pomorskih kart in za zvezdne posnetke.

Cerkev sv. Pavla v Londonu

so prečstili temeljito. Za čiščenje je rabilo 8 mož 2 in pol leta in so porabili cele vozove mila ter sode.

Kupujte pri naših inserentih!